

Usko ja epäusko

Aineistoa
kristittyjen yhteisen
ekumeenisen lähetyspyhän viettoon
9.–11.10.2010

Sisältö

Saatteeksi.....	3
Mitä isämme meille opettivat	4
Abraham, uskon esikuva.....	7
Vertaus viinitarhan vuoraajista	9
Rukous kirkon ja sen lähetyksen puolesta.....	10
Herran rukous, ekumeeninen sanamuoto.....	12

Kirjoittajat:

Martti Asikainen
apulaispääsihteeri, Suomen Pipliaseura
Hannu Hirvonen,
pastori, Suomen Vapaakirkko
Teemu Sippo SCJ,
piispa, Katolinen kirkko Suomessa
Satu Toukkari,
yhteyspäällikkö, Suomen Pipliaseura

Työryhmä:

Markku Kotila (SLN, SPS, lut.), *Kirsti Kosonen* (SLN, SLS, lut.),
Jari Portaankorva (SVKN, bapt.), *Aimo Helminen* (SVKN, adv.),
Toan Tri Nguyen (SEN, kat.), *Outi Vasko* (SEN, ort.).

Julkaisijat:

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, www.ekumenia.fi
Suomen Lähetysneuvosto, SLN, www.lahetysneuvosto.fi

Ekumeeninen lähetyspyhä 9.–19.10.2010

20. sunnuntai helluntaista

Usko ja epäusko

Raamatun tekstit:

Ps. 78:1–18, 1. Moos. 15:1-6, Room. 4:16–25, Mark. 2:1–12

Saatteeksi

Kristittyjen yhteistä ekumeenista lähetyspyhää vietetään 9.-10.2010. Suomen Ekumeeninen neuvosto (SEN) ja Suomen lähetysneuvosto (SLS) ovat nimenneet työryhmän valmistelemaan aineiston lähetyspyhää varten. Aineisto on nyt käsillä ja kirjoittajina on eri kirkkokuntien jäseniä.

Vuosi 2010 on lähetystyön historian kannalta merkittävä. Tuleehan tänä vuonna kuluneeksi sata vuotta Edinburghin lähetyskonferenssista. Edinburghin konferenssi oli sysäys ekumeeniselle kehitykselle, joka johti myöhemmin Kirkkojen maailmanneuvoston perustamiseen (1948).

Nyt sata vuotta ensimmäisestä Edinburghin kokouksesta kirkot ja niiden lähetystyö ovat taas uusien haasteiden edessä. Kristinuskon painopisteen siirtyminen pohjoisesta ja lännestä etelään ja itään luo kokonaan uudenlaisen tilanteen.

Kesäkuussa kokoontuneen Edinburghin juhlakokouksen ohella myös toinen merkittävä lähetystyön kokoontuminen sijoittuu vuodelle 2010. Lausannen liike ja World Evangelical Alliance järjestävät maailmanlaajan kokouksen The Third Lausanne Congress on World Evangelization Kapkaupungissa Etelä-Afrikassa 16.–25.10.2010. Sielläkin etsitään lähetystyön suuntaa tulevaisuuteen.

Tämän aineiston tavoitteena on tukea seurakuntia ja muita yhteisöjä ekumeenisen lähetyspyhän valmistelussa.

Hyvän Jumalan runsasta siunausta ekumeenisen lähetyspyhän viettoon toivottaen

Työryhmä

Martti Asikainen, Satu Toukkari

Mitä isämme meille opettivat... (Psalmi 78:1-8)

Raamattutyöskentely

Raamattutyöskentelyn voi tehdä ryhmän kanssa tai itsekseen. Mikäli työskennellään ryhmän kanssa, ohjaaja lukee ohjeet ja tekstit ryhmälle. Tahti on hyvä pitää rauhallisena. Kopioi sukupuu (sivu 6). Jaa jokaiselle ryhmäläiselle se ja kynä.

1. Lue rauhallisesti psalmi 78: 1-8.

*Kuuntele, kansani, mitä opetan,
tarkatkaa sanojani, te kaikki.*

*Minä aion esittää viisaiden mietteitä,
tuon julki menneisyyden arvoituksia,
vanhoja asioita, joista olemme kuulleet,
joista isämme ovat meille kertoneet.*

*Me emme salaa niitä lapsiltamme
vaan kerromme tulevillekin polville Herran voimasta,
Herran teoista, ihmeistä, joita hän on tehnyt.*

*Hän sääti Jaakobille säädöksensä,
hän antoi Israelille lakinsa*

*ja käski meidän isiämme
opettamaan ne lapsilleen,
jotta tulevakin polvi ne tuntisi,
jotta vastedes syntyvätkin ne oppisivat
ja kertoisivat omille lapsilleen.*

*Jumalaan heidän tulee turvautua,
muistaa, mitä hän on tehnyt,
ja noudattaa hänen käskyjään,
jotta eivät olisi kuin isänsä,
nuo tottelemattomat ja uppiniskaiset,
jotka häilyivät sinne tänne eivätkä pysyneet uskollisina Jumalalle.*

2. Ota esille sukupuu (sivu 6)

Merkitse sukupuuhun itsesi sille kohdalle, jossa koet olevasi.

Merkitse sitten puuhun vanhempasi, isovanhempasi ja niitä sukulaisia, joilla on ollut itsellesi eniten merkitystä.

3. Anna ajatustesi viivähtää merkitsemissäsi ihmisissä

Millaista perinnetietoa, tapoja, uskomuksia, juhlamenoja muistat isovanhempiesi ja muiden läheistesesi kertoneen?

Millaisen kuvan Jumalasta he ovat välittäneet? Onko kuva kielteinen/myönteinen?

Mitkä ovat olleet oman uskosi rakennuspuut?

Mitä kuvaa Jumalasta sinä haluat olla siirtämässä eteenpäin?

Mitä asioita jumalakuvasi haluat vahvistaa?

4. Katse tulevaan

Mitä sinun jumalakuvasi puuttuu, jota toivoisit siinä olevan?

Millaista muutosta odotat tulevaisuudelta? Millaisia askeleita kohti uutta haluaisit ottaa?

Mitä haluat olla siirtämättä eteenpäin?

Mistä hyvästä haluat pitää kiinni?

5. Lue ja omista itsellesi henkilökohtaisesti Jes. 49: 14-16a

*Herra ei unohda Siionia, Herra ei unohda minua
Siion sanoo:*

"Herra on minut hylännyt,

Jumalani on minut unohtanut!"

– Unohtaako äiti rintalapsensa,

unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää?

Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

Käsieni ihoon minä olen sinut piirtänyt...

Riippumatta siitä, millaisen jumalakuvasi ja uskon rakennusaineet olet saanut "isiltäsi" perinnöksi, sinun nimesi on piirretty Jumalan käden ihoon.

6. Lue vielä rauhallisesti Uudesta testamentista Room. 8: 15-17a

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa..

Siunatkoon sinua kaikkivaltias ja armollinen Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Amen.

Handwritten Hebrew text, likely a signature or name, written vertically. The characters are stylized and difficult to decipher precisely, but appear to include the letters 'א', 'ב', 'ג', 'ד', 'ה', 'ו', 'ז', 'ח', 'ט', 'י', 'כ', 'ל', 'מ', 'נ', 'ס', 'ע', 'פ', 'ק', 'ר', 'ש', 'ת'.

Handwritten Hebrew text, likely a signature or name, written vertically. The characters are stylized and difficult to decipher precisely, but appear to include the letters 'א', 'ב', 'ג', 'ד', 'ה', 'ו', 'ז', 'ח', 'ט', 'י', 'כ', 'ל', 'מ', 'נ', 'ס', 'ע', 'פ', 'ק', 'ר', 'ש', 'ת'.

Abraham, uskon esikuva

1. Moos. 15: 1–6

Abramille tuli näyssä tämä Herran sana: »Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri.» Abram sanoi: »Herra, minun Jumalani, mitä sinä minulle antaisit? Olenhan jäänyt lapsettomaksi, ja minun omaisuuteni perii damaskolainen Elieser.» Abram sanoi vielä: »Ethän ole antanut minulle jälkeläistä, ja siksi palvelijani saa periä minut.» Mutta hänelle tuli tämä Herran sana: »Ei hän sinua peri, vaan sinut perii sinun oma poikasi.» Ja Herra vei hänet ulos ja sanoi: »Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan. Yhtä suuri on oleva sinun jälkeläistesi määrä.» Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi.

Room. 4: 16–25

Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa. Näin lupaus on varma ja koskee kaikkia Abrahamin jälkeläisiä, ei vain niitä joilla on laki, vaan myös niitä joilla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä, niin kuin on kirjoitettu: »Minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi.» Tähän Jumalaan Abraham uskoi, häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu ole-mattomat olemaan. Abraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut, ja niin hän uskoi tulevansa monien kansojen kantaisäksi näiden sanojen mukaisesti: »Näin suuri on oleva sinun jälkeläistesi luku.» Hänen uskonsa ei horjunut, vaikka hän, lähes satavuotiaana, tiesi elinvoimansa sammuneen ja Saaran kohdun kuihtuneen. Abraham ei ollut epäuskoinen eikä epäillyt Jumalan lupausta, vaan sai voimaa uskostaan. Hän antoi Jumalalle kunnian varmana siitä, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut. Sen vuoksi Jumala katsoikin hänet vanhurskaaksi. Näitä sanoja ei kuitenkaan ole kirjoitettu vain hänen tähtensä, vaan myös meidän vuoksemme. Jumala on katsova vanhurskaiksi meidätkin, kun uskomme häneen, joka on herättänyt kuolleista Herramme Jeesuksen. Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Tässä Roomalaiskirjeen 4. luvun tekstissä Paavali muistuttaa meitä Abrahamista uskon esikuvana. Paavali korostaa, että keskeistä on usko, ja että uskon kautta Jumalan lupaus pelastuksesta koskee kaikkia "Abrahamin lapsia".

Ei vain Israelia, jonka kanssa Jumala ei ole tietyssä mielessä peruuttanut liittoaan, vaan myös uuden liiton Jumalaa kansaa, kirkkoa, jossa on uskovia kaikista kielistä, kansoista ja maista. Jokaisella on oikeus kuulla hyvä sanoma Kristuksesta. Siksi kirkko jatkuvasti tarvitsee niitä miehiä ja naisia, jotka ovat valmiita vastaamaan Jumalan kutsuun lähteä lähetystyöhön, missä sitä tarvitaankin, osoittaen samankaltaista uskoa ja luottamusta kuin Abraham.

Jumalahan kutsui Abramia, joka myöhemmin sai nimen Abraham, lähtemään "maastaan, asuinsijoiltaan ja isänsä kodista" siihen maahan, jonka Jumala hänelle osoittaa; Jumala lupasi tehdä hänestä suuren kansan, ja hänen saamansa siunaus tulisi siunaukseksi maailman kaikille kansoille. Abramia vastaan

us Jumalan kutsuun oli totella ja lähteä liikkeelle Herran käskyn mukaan (1 Moos. 12: 1-4). Hänelle luvattiin jälkeläisiä kuin maan tomu kuin, taivaan tähdet. Abram sai uuden nimen Abraham juuri liittyen lupaukseen "minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi" (nimi muistuttaa heprean sanaa avraham, paljouden isä); Jumala tekee hänen kansaan liiton, joka pysyy ikuisesti (1 Moos 17).

Paavali muistuttaa kahdenlaisista Abrahamin jälkeläisistä, ei vain niistä joilla on laki, vaan myös niistä joilla on Abrahamin usko. Mikä sitten oli niin erikoista Abrahamin uskossa? Paavali kuvaa: Abraham uskoi "häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat olemaan". Hän "toivoi, vaikka toivoa ei ollut"; hänen uskonsa ei horjunut. Erityisesti Paavali nostaa esiin lupauksen lisäksi syntymästä: "vaikka hän, lähes satavuotiaana, tiesi elinvoimansa sammuneen ja Saaran kohdun kuihtuneen". Hän ei ollut epäuskoinen eikä epäillyt Jumalan lupausta; hän antoi kunnian Jumalalle. Voi sanoa, että Abrahamin usko ei horjunut, mikä ei tarkoita sitä, etteikö sitä olisi koeteltu. Hyvä on muistaa tässä myös toista tekstiä, johon Paavali ei viittaa - kertomusta lisäksi uhrista (1 Moos 22).

Abraham uskoi "häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat olemaan". Tämän voisi ajatella viittaavan paitsi lisäksi syntymään, myös lukemattomiin pakanoihin, joista tulisi Abrahamin lapsia uskon kautta. Ennen muuta Abrahamin usko kuitenkin ikään kuin ennustaa kristillistä uskoa Jumalaan, joka on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Uskon ja kasteen kautta kristityt tulevat "ylösnousemuksen lapsiksi", ylösnousemuksesta osallisiksi. Emme usko Kristuksen ylösnousemukseen vain tapahtuneena tosiasiana, vaan että tiedämme, että Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden. Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta meidän on siirretty synnin ja kuoleman vallasta vanhurskauteen ja elämään.

"Näitä sanoja ei ole kirjoitettu vain hänen tähtensä, vaan myös meidän vuoksemme". Jokaisella on oikeus kuulla tämä sanoma Kristuksesta. Ei tarvitse kieltää, etteikö eri kulttuureissa ja myös eri ei-kristillisissä uskonnoissakin olisi monia hyvyden ja totuuden elementtejä. Ihminen etsii Jumalaa monin tavoin. Mutta vastaus ihmisen etsintään on Kristus; ei se, mitä ihminen on tehnyt löytääkseen Jumalan, vaan se, mitä Jumala itse on tehnyt ihmisen vuoksi. Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden. Se, joka lähtee julistamaan tätä sanomaa – eikä vain lähetystyöntekijät, sillä on hyvä muistaa, että kirkon lähetystehtävä kuuluu jokaiselle kristitylle –, ei välttämättä voi ennalta nähdä, menestyykö työ, saavuttaako se suurenmoisia tuloksia. Usein näyttää siltä, että työ kantaa hedelmää hitaasti, tai että se on inhimillisesti katsoen mahdotonta. Sen tekeminen vaatii epätavallista rohkeutta. Ja kuitenkin jokainen kristitty on kutsuttu "toivomaan, vaikka toivoa ei ollut", uskomaan, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut.

Hannu Hirvonen

Vertaus viinitarhan vuokraajista

Mark. 12:1–12

Jeesus alkoi puhua heille vertauksin:

"Mies istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, louhi kallioon viinikuurnan ja rakensi vartiotornin. Sitten hän vuokrasi tarhan viiniviljelijöille ja muutti itse pois maasta.

"Sovittuun aikaan hän lähetti palvelijansa viinitarhan viljelijöiden luo, jotta saisi heiltä osansa tarhan sadosta. Mutta nämä ottivat miehen kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät takaisin tyhjin käsin. Omistaja lähetti heidän luokseen toisen palvelijan, mutta tätäkin he pahoinpitelivät ja häpäisivät. Hän lähetti taas uuden palvelijan, ja tämän he tappoivat. Samoin kävi seuraavienkin: toiset he pieksivät, toiset tappoivat. Nyt oli jäljellä enää yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti vuokraajien luo viimeiseksi ajatellen: 'Minun omaan poikaani he eivät sentään uskalla koskea.' Mutta nämä sanoivat toisilleen: 'Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin perintö on meidän.' He ottivat hänet kiinni, tappoivat hänet ja heittivät ulos viinitarhasta.

"Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee? Hän tulee ja ottaa nuo viljelijät hengiltä ja antaa viinitarhansa toisille. Olette kai lukeneet kirjoituksista tämän kohdan: -- Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi.

Herralta se on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme."

Neuvoston jäsenet olisivat halunneet ottaa Jeesuksen kiinni, sillä he ymmärsivät, että Jeesus oli vertauksessaan puhunut heistä. Mutta koska he pelkäsivät kansaa, he antoivat hänen olla ja lähtivät pois.

Jeesuksen kertomuksen taustalla on Vanhan testamentin kuva Israelista viinitarhana jonka Jumala oli valmistanut itselleen (Jesaja 5: 1-7). Israel oli Jumalan viinitarha, jonka hyväksi omistaja oli nähnyt paljon vaivaa, mutta joka tuotti omistajalleen karvaan pettymyksen viinitarhan hoitajien uskottomuuden ja petollisuuden takia.

Kertomuksesta käy hyvin selville keille Jeesus kohdisti puheensa kun hän puhui viiniviljelijöistä jotka - sen sijaan että olisivat huolehtineet viinitarhan menestyksestä ja hyvinvoinnista - pahoinpitelivät ja tappoivat omistajan palvelijat jotka tulivat hakemaan viinitarhan omistajan osuutta sadosta. Viinitarhan vuokraajat pitivät tärkeämpänä oman osuutensa turvaamista ja viinitarhan tuotosta hyötymistä kuin viinitarhan omistajan eduista huolehtimisesta. He menivät tässä niin pitkälle että olivat valmiita surmaamaan omistajan pojan. Kyllä he tiesivät kenelle viinitarha kuului ja kenen palveluksessa he olivat, mutta tämä tieto ei pysäyttänyt heitä.

Kertomuksen kuulijoiden joukossa oli suuren neuvoston jäseniä jotka ymmärsivät, ettei tässä puhuttu vain Vanhan testamentin ajoista ja profeettojen kohdalosta. Tässä puhuttiin heistä ja heille uskotusta tehtävästä kansan hengellisinä johtajina. Sitä he eivät ehkä tajunneet, että Jeesus tämän kertomuksen

kautta ilmoitti myös oman kohtalonsa: Viinitarhan omistajan pojan surmaavat juuri ne joille oli annettu vastuu viinitarhan hyvinvoinnista.

Nyt viinitarhavertaus saa uuden merkityksen: Omistaja tulee, hävittää kelvottomat viinitarhan hoitajat ja antaa viinitarhansa toisille.

Jumalan viinitarha on se Jumalan valtakunta jota Jeesus julisti. Ne, joille viinitarhan omistaja antaa tarhansa, ovat vieraita kansoja, kansoja joille valtakunnan evankeliumia julistetaan ja jotka ottavat sanan vastaan. Tämän viinitarhan hoitamiseksi annetaan seurakunnalle parhaat välineet. *Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.* (Ef.4: 11,12). Jumalan viinitarhan hoitamiseen Jumala on antanut kaikki tarvittavat välineet. Tässä Jeesuksen kertomus laajenee missionaariseksi rakkauskertomukseksi koko ihmiskuntaa kohtaan. Tämän viinitarhan hyvinvoinnin edistämiseen ja laajenemiseen jokainen kristitty on kutsuttu.

Kertomukseen jää silti myös vakava muistutus viinitarhan hoitajille: Viinitarha on Jumalan ja jokainen tarhassa työskentelevä on tilivelvollinen työstään Jumalalle.

Kertomus viinitarhan vuokraajista päättyy Jeesuksen sanoihin itsestään: *Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi.* Tämäkin Jeesuksen sana toteutui pian kertomuksen jälkeen: Rakentajien syrjään työntämä ja hyljätty, yksin jätetty Jeesus surmattiin. Mutta kolmantena päivänä hän nousi kuolleista ja hän on se seurakunnan kulmakivi jonka varassa kaikki pysyy pystyssä.

Kristinusko seisoo tai kaatuu Kristuksen varassa. Hänen varassaan Jumalan rakennus pysyy pystyssä. Mikä vapauttava tieto kaikille häneen turvaaville tämä onkaan.

Markku Kotila

Rukous kirkon ja sen lähetyksen puolesta

Pyhä kolmiyhteinen Jumala.

Me kiitämme sinua kaikista niistä, jotka ovat vastanneet kutsuusi ennen meitä ja kulkeneet edellämme tällä tiellä.

Me kiitämme Abrahamista, joka vastasi kutsuusi, lähti matkalle eikä tiennyt mihin sinä hänet viet. Hänen kauttaan kaikki tulivat siunatuiksi.

Me kiitämme sinua Saulus tarsolaisesta, joka kohtasi sinut matkallaan Damaskokseen. Sinä teit hänestä Paavalin, kansojen apostolin.

Me kiitämme sinua uskon opettajasta ja marttyyristä piispa Henrikistä, joka ensimmäisten joukossa julisti evankeliumia näillä pohjoisilla rannoilla.

Me kiitämme sinua suomenkielisen Uuden testamentin kääntäjästä Mikael Agricolasta, jonka kynän kautta äidinkielen sana sai muodon suomenkielellä.

Virsi 193

*Autuuden ja armon sana
kulkee maihin kaukaisiin,
valheen vallat voittavana
tunkee kansain sydämiin,
särkee kahleet saatanan,
auttaa alta kuoleman.*

Me kiitämme sinua sanastasi, joka voi murtaa kaikki esteet. Sinä, joka itse olet luova Sana, luo meihin usko ja rakkaus.

Me rukoilemme niiden puolesta, joiden ihmisoikeudet ovat tänään uhattuna. Sinä, joka itse olet vapaus, vapauta kaikki sidotut.

Me rukoilemme niiden puolesta, jotka tänään elävät kulkevat pimeässä laak-
sossa tai kuoleman varjossa. Sinä, joka itse olet elämä ja valo, valaise pimeys
ja nosta elämään.

Virsi 193

*Herran ristin, voiman sana
seurakunnan rakentaa,
lippunamme loistavana
Herran kansaa kokoaa,
rukouksen hengen suo,
vahvan uskalluksen tuo.*

Me rukoilemme kirkkosi puolesta kaikkialla maailmassa. Sinä, joka itse olet Viisaus, anna kirkollesi viisautta, luovuutta ja rohkeutta etsiä uusia polkuja ja uusia teitä ihmisten luo.

Me kiitämme sinua siitä, että saamme olla osa vuosisataista todistajien ket-
jua. Me emme ole omalla asiallamme vaan mukana sinun lähetyksessäsi maa-
ilmassa, joka alkoi luomisen aamusta ja jatkuu sinun kirkkaudessa.

Virsi 193

*Jeesus Kristus hallitseva
olkoon läsnä, kaukana,
sanallansa vallitseva
maailmamme kansoja.
Tulkoot kaikki kiittämään
hänen pyhää nimeään!*

Rukous lähetystyön puolesta

Rakkauden ja totuuden Jumala,
Isä, Poika ja Pyhä Henki,
jonka kirkko on avoin kaikille, ja joka kutsuu kaikkia pelastukseen.

Kuule rukouksemme niiden puolesta, jotka eivät tunne Sinua.
Kutsu heitä lähestymään Sinun pelastavaa totuuttasi,
että Sinun nimeäsi ylistettäisiin kaikkialla maailmassa.

Ohjaa, inspiroi ja valista niitä,
jotka kantavat Evankeliumin ilosanomaa Jeesuksesta Kristuksesta eteenpäin.

Vahvista meitä uskossamme ja uudista kutsumuksemme lähetystyöhön meis-
sä ja kirkossasi.

Kasvata keskuudestamme uusia lähetystyöntekijöitä,
joilla on valmiutta seurata Sinua maan ääriin saakka.

Tee meistä rakkautta, voimaa ja uskoa täynnä olevia hyvyytesi todistajia
Sinun kunniaksesi ja koko maailman pelastukseksi.

Pyhien apostoliesi ja kaikkien lähetystyössä toimineiden pyhien esirukouksien
tähtien pelasta meidät.
Aamen.

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan
päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston 1.2.1973 hyväksymä ekumeeninen sanamuoto